

РАН БОСИЛЕК ПО СТАР НАВИК

chitanka.info

Ежко срещнал Кумча Вълча.

— Къде, Вълчо?

— Тебе дирия. Кръстник искам да ми станеш. Роди ни се мъжка рожба. Сдумахме се с вълчицата да намерим умен кръстник, та вълчето като него хитроумничко да бъде. Теб решихме да поканим. Ти мъдрец си всеизвестен.

— Благодаря, Кумчо Вълчо. Ти ми правиш чест голяма. Ще ти кръстя вълченцето. Но дали ще стане умно, това от тебе зависи. Ако ти постъпваш мъдро, то ще следва твоя пример. Иди нагласи трапеза, та да дойда да го кръстя.

На сутринта Ежко Бежко кръстил Вълчовата рожба.

Похапнали. Посръбнали. На тръгване Ежко рекъл:

— Сега вече, Кумчо Вълчо, нов живот ще заживееш. На кръщелника за пример трябва винаги да бъдеш. Иди сега при овчаря! Помоли го да те вземе, стадото да му завръщаш. И за труда си поискай едно агънце награда, па донес го на вълчето!

— Бива, Ежко. От днес нов живот захващам. С труд ще изкарвам прехрана.

Вълчо припнал към овчаря.

— Жив бъди ми, млад овчарю!

— Какво искаш, Кумчо Вълчо? Кажу ми, що те носи тука?

— Искам с труд да се прехранвам. Дойдох пастир да ти стана. — овцете да ти завръщам. Ще ми дариш крехко агне.

— Бива, Вълчо. Дано само вярно служиш! Иди сега при овцете.

Рипнал Вълчо. В кошарата се прехвърлил. Но щом зърнал младо агне, сграбчил го той по стар навик, скочил мигом, па беж — вълча.

Погнали го кучетата. Раздрали му кожухчето.

Завърнал се цял в кърви.

— Как си, Вълчо? — попитал го Ежко Бежко.

— Зле съм, Ежко. От наградата започнах, затова ме тъй дариха.

— Пада ти се, Кумчо Вълчо! Що си дирил, намерил си.

— Ех, какво да сторя, Ежко! По стар навик го направих. Дано малкият кръщелник по-умен от мен излезе!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.